

Hula na Duha Svetoga...

[...] Nakon svega rečenoga, nije na odmet postaviti pitanje gdje smo mi u svemu tome. Koje je naše mjesto i uloga, te postoji li opasnost da i sami budemo ubrojani među sinove čovječje kojima se neće oprostiti hula na Duha Svetoga? Doista, strah me da smo svi mi, poput društva u kojemu živimo, dionici takvog izopačenog mentaliteta koji odbacuje Isusa i snagu Duha Svetoga, te se uzda jedino u svoje snage, u vlastito mišljenje i pamet, u vlastitu ljubav i osjećaje, umjesto da od Boga prima i snagu i istinu i ljubav, jer upravo to nam želi dati po svome Duhu. Nismo pošteđeni ni sami ovog mentaliteta koji traži bilo koju izliku da odbaci ili da ne uoči i prihvati ono što je Božje, ostajući daleko od same biti vjere i istinskog zajedništva s Bogom. I kolikogod nam izgovor može biti da to činimo nesvjesno, u neznanju prema Duhu Svetome ili pak nehotice, ipak u konačnici činjenica je da smo imali prigodu upoznati da smo htjeli sa svom ozbiljnošću pristupiti životu. Zato nas to ne opravdava od odgovornosti pred Bogom, a na poseban način od odgovornosti da se otvorimo njegovom svetom Duhu, te da živimo sukladno objavi koju nam je očitovao. Čuvati nam se da i sami ne otvrdnemo srca i ne ostanemo nesposobni promatrati djelovanje Božjega Duha u svijetu, čime bi riječi Gospodinove prijetnje bile izgovorene i za nas, pa i onda kad se ne smatramo nekim posebnim grijšnicima. Radije se potrudimo stoga biti vjerni njemu i darovanom nam Duhu Svetomu da nas može prihvatiti kao svoju majku, braću i sestre u vječni Očev dom.

<https://www.vjeraidjela.com/hula-na-duha-svetoga-razmisljanje-iz-10-nedjelje-kroz-godinu-b/>

U Gospodina je milosrđe i obilno je u njega otkupljenje.

Iz dubine vapijem tebi, Gospodine:
Gospodine, usliši glas moj!
Neka pazi uho tvoje
na glas moga vapaja!

Ako se, Gospodine, grijeha budeš spominjao,
Gospodine, tko će opstati?
Al u tebe je praštanje
da bismo ti služili.

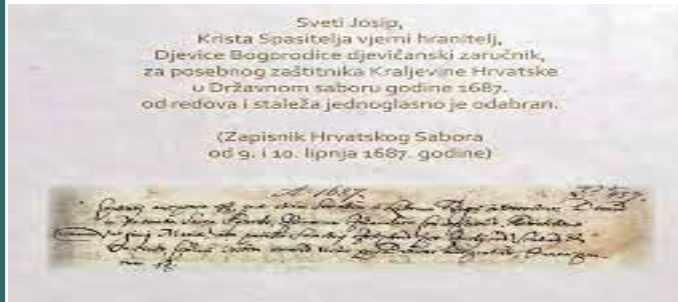
U Gospodina ja se uzdam,
duša se moja u njegovu uzda riječ.
Duša moja čeka Gospodina
više no zoru straža noćna.

Više no zoru straža noćna
nek Izrael čeka Gospodina.
Jer je u Gospodina milosrđe
i obilno je u njega otkupljenje;
on će otkupiti Izraela
od svih grijeha njegovih.

Otpjevni psalam: Ps 130, 1-8

PROMIŠLJANJE

Sveti Josip zaštitnik je hrvatskog naroda

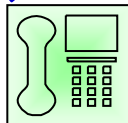

[...] Hrvatski je sabor 9. i 10. lipnja 1687. godine izabrao svetog Josipa za nebeskog zaštitnika Hrvatskog Kraljevstva, odnosno hrvatskog naroda. U Protokolu Hrvatskog sabora od 9. i 10. lipnja 1687. godine nalazi se na latinskom jeziku ovaj tekst: "Sveti Josip, Krista Spasitelja vjerni hranitelj, Djevice Bogorodice djevičanski zaručnik, za posebnog zaštitnika Kraljevine Hrvatske u Državnom saboru godine 1687. od redova i staleža jednoglasno je odabran."

U svom pismu od 16. siječnja 1940. hrvatsko-slavonski metropolit i zagrebački nadbiskup bl. kardinal Alojzije Stepinac obavještava vjernike: "Udovoljavajući mnogim molbama katoličkih vjernika da se blagdan sv. Josipa podigne na zapovjedni blagdan za sve biskupije Kraljevine Jugoslavije, katolički biskupi Kraljevine Jugoslavije obratili su se Svetoj Stolici... Sv. Stolica je reskriptom Svete Kongregacije Koncila od 20. studenog 1939. uvažila molbu. "Naša Biskupska konferencija na svom proljetnom zasjedanju 1972. "...stala je na stanovište da je odluka Hrvatskog sabora iz 1687. g., kojom se sv. Josip proglašuje nebeskim zaštitnikom Hrvatskog Kraljevstva, i sada na snazi, jer Sabor nije imao u vidu apstraktno Hrvatsko Kraljevstvo, nego hrvatski narod, koji nadživljuje sve peripetije oko svoga suvereniteta. To je proglašenje na prijedlog zagrebačkog biskupa Martina Borkovića bilo pravovaljano sa svjetovne i crkvene strane, i kasnije nije nikada osporeno." [...]

<https://www.btkno.net/vijestihrvatska/325-obilnica-proglasenja-sv-josipa-zaštitnikom-hrvatskog-naroda/>

KONTAKT

Policijski kapelan don Marin Drago Kozić
(mkozic@mup.hr)

tel.: (01) 4563 295 - spec. 25295

Pomoćnik kapelana Mišo Josipović
(mjosipovic@mup.hr)

mob.: 099 22 92 432 (85 546)

Telefaks: (01) 45 63 699 (25 699)

Uredio: Pomoćnik kapelana Mišo Josipović

POLICIJSKA KAPELANIJA

"MAJKA BOŽJA
KAMENITIH VRATA"
PU zagrebačka
Petrinjska 20
Zagreb

Godina 12 • broj 490 • 2021. godina

DESETA NEDJELJA KROZ GODINU

6. lipnja 2021.

Sotoni je došao kraj.

<https://zagrebacka-policijska.gov.hr/o-nama/policijska-kapelanija-majke-bozje-kamenitih-vrata/>

Evangelje: Mk 3, 20-35

U ono vrijeme:

Dođe Isus u kuću. Opet se skupi toliko mnoštvo da nisu mogli ni jesti. Čuvši to, dođoše njegovi da ga obuzdaju jer se govorilo: »Izvan sebe je!«

I pismoznanci što sidoše iz Jeruzalema govorahu: »Beelzebula ima, po poglavici đavolskom izgoni đavle.«

A on ih dozva pa im u prisporodoba-ma govoraše: »Kako može Sotona Sotonu izgoniti? Ako se kraljevstvo u sebi razdijeli, ono ne može opstati. Ili: ako se kuća u sebi razdijeli, ona ne može opstati. Ako je dakle Sotona sam na sebe ustao i razdijelio se, ne može opstati, nego mu je kraj. Nitko, dakako, ne može u kuću jakoga ući i oplijeniti mu pokućstvo ako prije jakoga ne sveže. Tada će mu kuću oplijeniti!

Doista, kažem vam, sve će se oprostiti sinovima ljudskima, koliki god bili grijesi i hule kojima pohule. No pohuli li tko na Duha Svetoga, nema oprostjenja dovijeka; krivac je grijeha vječnoga.« Jer govorahu: »Duha nečistoga ima.«

I dođu majka njegova i braća njegova. Ostanu vani, a k njemu pošalju neka ga pozovu. Oko njega je sjedjelo mnoštvo. I reknu mu: »Eno vani majke tvoje i braće tvoje, traže te!« On im odgovori: »Tko je majka moja i braća moja?«

I okruži pogledom po onima što su sjedjeli oko njega u krugu i kaže: »Evo majke moje, evo braće moje! Tko god vrši volju Božju, on mi je brat i sestra i majka.«

Zajedništvo s Isusom

Čitanje iz Knjige postanka i današnje Evangelje po Marku stavljaju nam pred oči na uvjerljiv način moć zla u svijetu, prije svega pobjedu nad zlom po Bogu u Isusu Kristu.

U našem dnevnom životnom iskustvu susrećemo grijeh i zlo na mnogostruk način: tu se na žalost radi o prekršaju koji se događa po stvaranju, a mi ga također osjećamo u našem životu. Prvobitna harmonija i red odnosa ljudi međusobno i prema Bogu kako za živu tako i za neživu prirodu narušeni su. Ima zapletenosti u zlu, ima patnje i smrti, a tu je i ono što zovemo grijeh.

Dakako, danas nije moderno govoriti o "grijehu". Radije se prihvaća govorenje o duševnim smetnjama, frustracijama, kompleksima i agresijama. Često puta psihologija i sociologija preuzimaju ulogu koja je ranije pripadala dušobrižništvu: strahovi i osjećaji krivnje obrađuju se terapijski, umjesto da se traži pravi korijen mnogih duševnih patnja: izgubljeni i razrušeni odnos prema Bogu!

Dakako, ima i nezdravih smetnja duševnoga života, gdje ljudi na primjer imaju osjećaj krivnje, bez da za to podastru pravi uzrok u obliku stvarnoga grijeha. Problematično je ako se svaka vrsta grijeha taj i svi osjećaji krivnje se odmah shvaćaju kao nezdravi.

Nasuprot tome Biblija vrlo jasno govori o grijehu i krivnji čovjekovoj. Što je uistinu bit grijeha, u čemu se grijeh sastoji? Je li to samo loša savjest ili možda narušena harmonija ljudi međusobno? Sve spada pod to. Ali istinska srčika zla leži dublje. Grijeh se sastoji u tome, da čovjek nasuprot Bogu uskraćuje poslušnost. On uskraćuje svome Stvoritelju i Otkupitelju poslušnost i predanje njegovoj svetoj volji. Time čovjek ispada iz prvobitne sredenosti svoga odnosa prema Bogu: On dospijeva u protivljenje prema Bogu i njegovim zapovijedima i ujedno prema samome sebi. Grijeh je odvratanje od Boga i samootuđivanje. Čovjek bi htio tražiti sreću izvan Božjega reda, okreće se samome sebi. Ustrajava u svome egoizmu i tako gubi to, što je na kraju tražio: svoje ljudsko ispunjenje, koje nalazi samo u nesebičnoj, darujućoj ljubavi prema Bogu i ljudima.

Bez Otkupitelja nema konačno izlaza iz te naše

bijede za koju smo sami krivi: čovječanstvo ne bi moglo prvobitno darovanu, ali po grijehu izgubljenu sreću povezanosti s Bogom i međusobno nikada više samo sebi zaraditi. Raj bi bio izgubljen. Mnogi pesimisti sumnjaju u stanje svijeta i u vlastitu upletenost u zlo. Ali je li život stvarno takav? Zar nema izlaza? Ima li otkupljenja i spasenja od grijeha i od svega što je povezano sa zlom?

Kroz patnju i smrt na križu Sin Božji koji je postao čovjekom nadvladao je moć grijeha i smrti. U svome uskrsnuću daruje nam novi život s Bogom i međusobno pomirenje. Ljubav prema Bogu i bližnjemu je nova zapovijed Kristova. Bog nam daje snagu da to ispunjamo radošću. Tako imamo veliku utjehu: sve negativno u svijetu je privremeno. Ima doduše grijeha i zla, ima patnje i smrti; ima Sotone, začetnika zla, i zlo je moćno. Ipak Isus Krist je jači. On pobjeđuje nevjernost ljudi po svojoj vjernosti volji Božjoj. On Sotonu lišava moći, budući je Bog jači. Tko vjeruje u Isusa, već ima udjela u Kristovoj pobjedi, koja će se dovršiti u vječnoj slavi.

Pogledajmo na onu ženu, koja nam je rodila Otkupitelja, na Mariju! Ona se usudila u svemu ispuniti volju Božju i na taj način bila je najuže povezana s Gospodinom Isusom Kristom. Nije naravno srodstvo bilo presudno, nego njena spremnost, vjerno njega slušati i njegovu riječ ostvariti u životu.

Isus, sin te obećane žene već u knjizi Postanka, zgazio je zmiji glavu i pobijedio zlo. S njim povezani, puni smo nade, da ćemo postići svoj cilj, vječno zajedništvo ljubavi s Bogom i međusobno.

Fra Jozo Župić

<https://www.franjevci-split.hr/10-nedjelja-kroz-godinu/>

Sveti Josipe, u ovim teškim vremenima izmoli našem narodu i svim narodima zemlje mir u pravедnosti i ljubavi. Zagaraj nas pred Presvetim Trojstvom da ostanemo vjerni Isusu Kristu u Katoličkoj crkvi, prolazeći zemljom čineći dobro. Amen.